रुद्राणामास्यवह्निश्च महोल्काग्निर्भवत्वयं ।
गणेशाग्निः पृथिव्यान्तु यथास्थाने तु *तिष्ठति ॥ ३८ ॥
यत्र तिष्ठेत्तदुषरमेवमेवं विदुर्बुधाः ।
स्कन्दकोपानलश्चैव रणास्त्राग्निर्बभूव ह ॥ ३९ ॥
कामेतराणां देवानां मुनीनाञ्च मुखानलः ।
जग्राहोर्व्वमुनिस्तत्र तेजसि ब्रह्मणः सुतः ॥ ४० ॥
स्वदक्षिणोरौ स मुनिः संस्थाप्य वेदमन्त्रतः ।
ब्रह्माणञ्च नमस्कृत्य शङ्करं तपसे ययौ ॥ ४१ ॥
कालेन तस्मान्निःसृत्य समुद्रे वाडवानलः ।
स बभूव पुरा पुत्र परमौर्व्वानलः स्वयं ॥ ४२ ॥
कामाग्निमुल्वनं दृष्ट्वा विचिन्त्य मनसा विधिः ।
समालोच्य सुरैः सार्द्धं मुनीन्द्रैः सह संसदि ॥ ४३ ॥
आजुहाव स्त्रियः सर्व्वाः सुव्रताश्च पतिव्रताः ।
आययुर्योषितः सर्व्वास्ता ऊचुः कमलोद्भवं ॥ ४४ ॥

स्त्रिय ऊचुः ॥

किमस्मान् ब्रूहि भगवन् शाधि नः करवाम किं ।
आलोच्य मनसा सर्व्वं देहि भारं वयं स्त्रियः ॥ ४५ ॥

ब्रह्मोवाच ॥

गृहीत्वा मदनाग्निञ्च मैथुने सुखदायकं ।
विश्वे च योषितः सर्व्वाः शश्वत्कामा भवन्तु च ॥ ४६ ॥

---

* तिष्ठत्विति R.